2025/2096

2025.11.6.

AZ EGT VEGYES BIZOTTSÁG 176/2025 HATÁROZATA

(2025. július 11.)

az EGT-megállapodás IV. mellékletének (Energia) módosításáról [2025/2096]

AZ EGT VEGYES BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra (a továbbiakban: az EGT-megállapodás) és különösen annak 98. cikkére,

mivel:

(1) Az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv VII. mellékletének a hűtésre és távhűtésre használt megújuló energia mennyiségének kiszámítására szolgáló módszertan tekintetében történő módosításáról szóló, 2021. december 14-i (EU) 2022/759 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletet ([1]) bele kell foglalni az EGT-megállapodásba.

(2) A HL L 303., 2020.9.17., 23. o., a HL L 311., 2020.9.25., 11. o. és a HL L 41., 2022.2.22., 37. o. által helyesbített, a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvet ([2]) bele kell foglalni az EGT-megállapodásba.

(3) Az (EU) 2018/2001 irányelv hatályon kívül helyezi az EGT-megállapodásba foglalt 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ([3]), amelyet ezért el kell hagyni az EGT-megállapodásból.

(4) Az EFTA-államok nem szerepelnek a megújuló energiaforrásokból előállított energiának az Unió bruttó végsőenergia-fogyasztásában 2030-ra kötelezően elérendő részarányára vonatkozó átfogó uniós célkitűzésben. Az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikke alkalmazandó az EFTA-államokra, kivéve az irányelv 3. cikkének (1), (5) és (6) bekezdésében foglalt rendelkezéseket. Az EFTA-államoknak ehelyett 2030-ra elérendő nemzeti indikatív megújulóenergia-célkitűzéseket kell meghatározniuk, és következésképpen nem kell alkalmazniuk az uniós megújulóenergia-fejlesztési platformra és a statisztikai átruházásokra vonatkozó 8. cikket. Ez nem zárja ki az EFTA-államok és az Unió közötti jövőbeli tárgyalások lehetőségét a megújuló energiára vonatkozó, 2030 utáni célkitűzésekkel kapcsolatos együttműködésről.

(5) Az EFTA-államok az (EU) 2018/2001 irányelv 4. cikkével összhangban támogatási rendszereket alkalmazhatnak a megújuló energiára vonatkozó nemzeti indikatív célkitűzéseik elérése vagy meghaladása céljából.

(6) Az (EU) 2018/2001 irányelv 7. cikkének (5) bekezdése alacsonyabb küszöbérték formájában mentességet biztosít Ciprus és Málta számára a bruttó végsőenergia-fogyasztásnak a légi közlekedés során felhasznált energia mennyiségéhez viszonyított kiszámítása tekintetében. Izland távoli sziget, amely nagy távolságra fekszik a vele szomszédos országoktól. E sajátos földrajzi helyzetre való tekintettel Izlandra ugyanazt a küszöbértéket kell alkalmazni, mint Ciprusra és Máltára.

(7) Azokban az esetekben, amikor Norvégiának kötelessége konzultálni a számi néppel, biztosítani kell, hogy az (EU) 2018/2001 irányelv 16. cikkének (4), (5) és (6) bekezdésében említett engedélyezési eljárás időtartama legfeljebb egy évvel meghosszabbítható legyen.

(8) Norvégiában és Izlandon magas a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia aránya. Norvégia túlnyomórészt megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiát használ fűtési célokra, míg Izland a fűtési igényének nagy részét megújuló geotermikus forrásokból fedezi, és megújuló villamos energiát akkor használ, ha nem állnak rendelkezésre geotermikus források. Ezért az EFTA-államok tekintetében helyénvaló kiigazítani a megújuló energia használatának a fűtésben és hűtésben történő elterjesztésére vonatkozóan az (EU) 2018/2001 irányelvben meghatározott számítási módszereket.

([1]) HL L 139., 2022.5.18., 1. o.
([2]) HL L 328., 2018.12.21., 82. o.
([3]) HL L 140., 2009.6.5., 16. o.

(9) Tekintettel a Liechtenstein és Svájc közötti regionális unióra, amelyen belül az üzemanyagokat a svájci hatóságok szabályozzák és svájci jogalanyok szolgáltatják, és mivel ez a közlekedési célú üzemanyagok egyetlen beszerzési forrása Liechtensteinben, helyénvaló ideiglenes eltérést biztosítani az (EU) 2018/2001 irányelv 25–31. cikke alól, amelyek a közlekedési ágazatban használt megújuló energiára vonatkozó szabályokat és a megújuló üzemanyagokra vonatkozó fenntarthatósági szabályokat állapítják meg. Liechtenstein a bioüzemanyagok növelésére irányuló svájci rendszert követi, amely szén-dioxid-kompenzációs mechanizmuson alapul, és az ambíciója összehasonlítható a bioüzemanyag-célkitűzések helyettesítési és megtakarítási hatásaival. A belső égésű motorral felszerelt járművek üzemanyagaiból származó szén-dioxid-kibocsátást belföldi és külföldi intézkedésekkel kell kompenzálni. Liechtenstein szén-dioxid-rendeletének (LR 814.065.1.) 37. cikke, valamint a szén-dioxid-törvény (LR 814.065) 9. és 10. cikke előírja, hogy 2024-től a szén-dioxid-kibocsátás 23 %-át kompenzálni kell. Az említett eltérés a 2023. október 18-i (EU) 2023/2413 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([4]) általi módosítás előtt hatályban lévő (EU) 2018/2001 irányelvre alkalmazandó. Az említett eltérés szigorúan korlátozott időtartamra szól, és csak addig alkalmazható, amíg megállapodás nem születik az (EU) 2023/2413 irányelvvel módosított (EU) 2018/2001 irányelv EGT-megállapodásba történő belefoglalásáról. Akkor tekinthető úgy, hogy megállapodás született, amikor az (EU) 2023/2413 irányelvvel módosított (EU) 2018/2001 irányelvet belefoglalták az EGT-megállapodásba.

(10) Liechtenstein mentesült az energiastatisztikáról szóló, 2008. október 22-i 1099/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([5]) alól, mivel nem tud eredeti adatokat szolgáltatni a „primerenergia-fogyasztásról" vagy a „végsőenergia-fogyasztásról". Liechtenstein átalakíthatja a nemzeti statisztikai adatokat a primerenergia-fogyasztásra és a végsőenergia-fogyasztásra vonatkozó adatokká, amennyiben ezt az (EU) 2018/2001 irányelv előírja.

(11) Az EGT-megállapodás IV. mellékletét ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az EGT-megállapodás IV. melléklete 41. pontjának (2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv) szövege helyébe a következő szöveg lép:

„**32018 L 2001**: Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.), helyesbítette: HL L 303., 2020.9.17., 23. o., HL L 311., 2020.9.25., 11. o. és HL L 41., 2022.2.22., 37. o., módosította:

— **32022 R 0759**: A Bizottság (EU) 2022/759 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. december 14.) (HL L 139., 2022.5.18., 1. o.).

A 98/70/EK és az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelést igazoló önkéntes rendszerek elismeréséről szóló határozatokra való hivatkozásokat a II. melléklet XVII. fejezete tartalmazza.

Az irányelv rendelkezései e megállapodás alkalmazásában a következő kiigazításokkal értendők:

a) A 3. cikk (1), (5) és (6) bekezdése, az 5. cikk (4) és (5) bekezdése, valamint a 8. cikk az EFTA-államokra nem alkalmazandó.

b) A 3. cikkben:

i. a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

»Minden EFTA-állam az (EU) 2018/1999 rendelet 3–5. cikkével és 9–14. cikkével összhangban saját integrált nemzeti energia- és klímatervének részeként nemzeti indikatív megújulóenergia-célt kell kitűznie 2030-ra, amelyet a megújuló energia bruttó végsőenergia-fogyasztáson belüli részarányában kell kifejezni. Az integrált nemzeti energia- és klímatervek tervezeteinek elkészítésekor az EFTA-államok használhatják az említett rendelet II. mellékletében említett képletet.«;

([4]) HL L, 2023/2413, 2023.10.31., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj.
([5]) HL L 304., 2008.11.14., 1. o.

ii. a (4) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

»2026. január 1-jétől az egyes EFTA-államok bruttó végsőenergia-fogyasztásán belül a megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányának el kell érnie legalább az I. melléklet A. részében szereplő táblázat harmadik oszlopában megadott alap-részarányt. Az EFTA-államok meghozzák az ennek az alap-részaránynak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket.«

c) A 4. cikkben:

i. az (1) bekezdés a következő mondattal egészül ki:

»Annak érdekében, hogy az EFTA-államok elérjék vagy meghaladják az ezen irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, a megújuló energiára vonatkozó nemzeti indikatív célkitűzéseiket, az EFTA-államok támogatási rendszereket alkalmazhatnak.«;

ii. a (3) bekezdésben az »az elektromos energia belső piacára alkalmazandó uniós jog« szövegrész helyébe az »az EGT-megállapodás alapján a villamos energia belső piacára alkalmazandó jogszabályok« szövegrész lép.

d) Az 5. cikk (2) bekezdésében az »a villamos energia belső piacára vonatkozó uniós jog« szövegrész helyébe az »az EGT-megállapodás alapján a villamos energia belső piacára alkalmazandó jogszabályok« szövegrész lép.

e) A 4. cikk (9) bekezdésében, a 6. cikk (1) bekezdésében, a 21. cikk (7) bekezdésében és a 22. cikk (7) bekezdésében az »EUMSZ 107. és 108. cikkének« szövegrész helyébe az »EGT-megállapodás 61. és 62. cikkének« szövegrész, az »EUMSZ 107. és 108. cikkét« szövegrész helyébe pedig az »EGT-megállapodás 61. és 62. cikkét« szövegrész lép.

f) A 7. cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdése a »Ciprus« szó után az », Izland« szóval egészül ki.

g) A 16. cikk (4) és (5) bekezdése a »megfelelően indokolt« szövegrész után a », vagy amennyiben Norvégia köteles konzultálni a számi néppel« szövegrésszel egészül ki.

h) A 16. cikk (6) bekezdése a »teljesítményére« szó után a », vagy amennyiben Norvégia köteles konzultálni a számi néppel« szövegrésszel egészül ki.

i) A 19. cikk (11) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

»Az EFTA-államok nem ismerhetik el a harmadik országok által kiadott származási garanciákat, kivéve, ha az Unió megállapodást kötött az adott harmadik országgal az uniós származási garanciák és a harmadik országbeli egyenértékű származási garancia-rendszerek kölcsönös elismeréséről, valamint az EFTA-államok lényegében egyenértékű megállapodást kötöttek az említett harmadik országgal, és kizárólag olyan esetekben, amikor közvetlen energiaimport vagy -export valósul meg.

Az EFTA-államok törekednek az első albekezdésben említett megállapodások megkötésére.«

j) A 19. cikk (12) bekezdésében az »az uniós joggal« szövegrész helyébe az »az EGT-megállapodással« szövegrész, a 36. cikk (3) bekezdésében pedig az »a villamos energia belső piacára vonatkozó uniós jogszabályok« szövegrész helyébe az »EGT-megállapodásnak a villamos energia belső piacára vonatkozó rendelkezései« szövegrész lép.

k) A 20. cikk (3) bekezdése az »az ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, átfogó uniós célkitűzés« szövegrész után a »vagy az EFTA-államok tekintetében a megújuló energiára vonatkozó, a 3. cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározott nemzeti indikatív célkitűzésük« szövegrésszel egészül ki.

l) A 23. cikk (1) bekezdésében az »a 7. cikkben előírt módszernek megfelelően kiszámítva, e cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül« szövegrész nem alkalmazandó az EFTA-államokra.

m) A 23. cikk (2) bekezdésének b) pontja az »az átlagos éves növekedést« szövegrész után a », vagy, az EFTA-államok tekintetében, amennyiben a fűtési és hűtési ágazatban felhasznált megújuló energia – beleértve a megújuló villamos energiát is – részaránya meghaladja a 60 %-ot, az ilyen részarány beleszámítható az átlagos éves növekedés teljesítésébe« szövegrésszel egészül ki.

n) A 29. cikk (1) bekezdésének a) pontjában a »hozzájárulnak a 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelező uniós célkitűzés teljesítéséhez« szövegrész nem alkalmazandó az EFTA-államokra.

o) A 25–31. cikk mindaddig nem alkalmazandó Liechtensteinre, amíg az (EU) 2023/2413 irányelvvel módosított (EU) 2018/2001 irányelvet bele nem foglalják az EGT-megállapodásba.

p) Az I. melléklet A. pontjában szereplő táblázat a következő szöveggel egészül ki:

»

	A megújuló forrásokból előállított energiának a 2005. évi teljes bruttó energiafogyasztásban képviselt részaránya (S_{2005})	Célkitűzés a megújuló forrásokból előállított energiának a 2020. évi teljes bruttó energiafogyasztásban képviselt részarányára (S_{2020})
Izland	55,0 %	64 %
Norvégia	58,2 %	67,5 %
Liechtenstein	7 %	24 %

«

q) A IV. melléklet 6. pontjának b) alpontjában a »nemzeti és uniós jogra« szövegrész helyébe az »nemzeti jogra és az EGT-megállapodás alapján alkalmazandó jogszabályokra« szövegrész, valamint c) és d) alpontjában a »nemzeti és uniós jogról« szövegrész helyébe a »nemzeti jogról és az EGT-megállapodás alapján alkalmazandó jogszabályokról« szövegrész lép.”

2. cikk

Az (EU) 2022/759 felhatalmazáson alapuló rendeletnek, valamint a HL L 303., 2020.9.17., 23. o., a HL L 311., 2020.9.25., 11. o. és a HL L 41., 2022.2.22., 37. o. által helyesbített (EU) 2018/2001 irányelvnek az *Európai Unió Hivatalos Lapja* EGT-kiegészítésében közzéteendő izlandi és norvég nyelvű szövege hiteles.

3. cikk

Ez a határozat 2025. július 12-én lép hatályba, feltéve hogy az EGT-megállapodás 103. cikkének (1) bekezdésében előírt összes bejelentést megtették (*).

4. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* EGT-re vonatkozó részében és EGT-kiegészítésében is ki kell hirdetni.

Kelt Brüsszelben, 2025. július 11-én.

az EGT Vegyes Bizottság részéről
az elnök
Kristján Andri STEFÁNSSON

(*) Alkotmányos követelmények fennállását jelezték.

Az EFTA-államok nyilatkozata

az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvet a megállapodásba belefoglaló 176/2025 EGT vegyes bizottsági határozathoz

Az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az EGT-megállapodásba való belefoglalása kiterjeszti a megújuló energiaforrásokból előállított energia előmozdítására vonatkozó közös szabályozási keretet az EFTA-államokra. Az EFTA-államok nem szerepelnek a megújuló energiára vonatkozó kiemelt uniós célkitűzésben. Az EFTA-államok azonban a következő indikatív nemzeti megújulóenergia-célkitűzéseket határozták meg:

— Izland a megújuló energiára vonatkozó nemzeti indikatív célkitűzésében azt határozta meg, hogy 2030-ra a megújuló energia bruttó végsőenergia-fogyasztáson belüli részaránya elérje a 80 %-ot. Az izlandi nemzeti megújulóenergia-célkitűzés az Izlandi Környezetvédelmi és Energia Ügynökség (UOS) elemzésén és 2030-ra vonatkozó előrejelzésén alapul. Izland villamosenergia- és fűtési ágazatai 100 %-ban megújuló víz- és geotermikus energiaforrásokon alapulnak. A megújuló energiára vonatkozó, 2030-ra elérendő izlandi indikatív célkitűzés tizenhat százalékponttal magasabb, mint a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a bruttó végsőenergia-fogyasztásban képviselt részarányára vonatkozó 2020-as nemzeti cél.

— 2020. november 6-án a liechtensteini parlament (Landtag) elfogadta a 2030-ig tartó időszakra szóló energiastratégiáját, amelyben 30 %-os nemzeti célkitűzést határozott meg a megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányára vonatkozóan. E célkitűzést a következőképpen kívánják megvalósítani: körülbelül 17 % hazai, megújuló energiaforrásokból (elsősorban fotovoltaikus és lehetőség szerint szélenergiából, valamint kisebb léptékben biomasszából) és mintegy 13 % importált, megújuló energiaforrásokból (e-üzemanyagok, megújuló hidrogén). A célkitűzések megvalósításáról évente jelentést kell tenni (a liechtensteini parlamentnek szóló nyomonkövetési jelentés részeként).

— Norvégia a megújuló energiára vonatkozó nemzeti indikatív célkitűzésében azt határozta meg, hogy 2030-ra a megújuló energia bruttó végsőenergia-fogyasztáson belüli részaránya elérje a 77,5 %-ot. A norvég nemzeti megújulóenergia-célkitűzés a Norvég Energia Ügynökség (NVE) elemzésén és 2030-ra vonatkozó előrejelzésén, valamint a norvég Energiaügyi Minisztérium által végzett belső értékeléseken alapul. Norvégia előnyös helyzetből indul, mivel Norvégia úttörő szerepet játszott a megújuló energia terén. Ugyanakkor ez azt jelenti, hogy a legköltséghatékonyabb és legkönnyebben rendelkezésre álló intézkedéseket már alkalmazzák. A megújuló energiára vonatkozó, 2030-ra elérendő norvég indikatív célkitűzés tíz százalékponttal magasabb, mint a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a bruttó végsőenergia-fogyasztásban képviselt részarányára vonatkozó 67,5 %-os nemzeti cél 2020-ban.